

The investigation of the relationship between the factors that prevent university students from attending to the recreational activities and the life satisfaction of the participants

Üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörler ile katılımcıların yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi

Fikret Soyer¹

Nuh Osman Yıldız²

Duygu Harmandar Demirel³

Emrah Serdar⁴

Mehmet Demirel⁵

Cihan Ayhan⁶

Oğuzhan Demirhan⁷

Abstract

The aim of the study is to investigate the relationship between the factors that prevent university students from attending to the recreational activities and the life satisfaction of the participants with the demographic variance. In accordance with this purpose, totally 263 students that are 140 (53.2%) “women” and 123 (46.8%) “men” who have been chosen with random sampling method attended to the study voluntarily.

In this investigation, “Free Time Obstacles” which has been developed by Gürbüz and Karaküçük to determine the factors that might obstruct the attendance of the participants to the recreational activities and evaluates the factors that might prevent the university students from

Özet

Çalışmanın amacı üniversite öğrencilerin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörler ile katılımcıların yaşam doyumları arasındaki ilişkinin demografik değişkenler ile birlikte incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiş olan 140 (%53.2) “Kadın” ve 123 (%46.8) “Erkek” toplam 263 üniversite öğrencisi çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır.

Araştırmada, katılımcıların rekreasyonel faaliyetlere katılımlarına engel teşkil edebilecek faktörlerin belirlenmesi için Gürbüz ve Karaküçük tarafından geliştirilen üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklerine katılmalarına engel teşkil edebilecek unsurları değerlendiren “Boş Zaman Engelleri”

¹Doç. Dr. Sakarya Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, fikretsoyer@gmail.com

²Arş. Gör. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, nuhosmanyildiz@gmail.com

³Yrd. Doç. Dr. Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, duygu.harmandar@dpu.edu.tr

⁴Arş. Gör. İstanbul Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, serdar-emrah@hotmail.com

⁵Yrd. Doç. Dr. Dumlupınar Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, mehmetdemirel78@gmail.com

⁶Lisansüstü Öğrenci, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, cihanayhann@gmail.com

⁷Lisansüstü Öğrenci, Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, oguzhandemirhan72@gmail.com

attending to recreational activities, was used. LSS (Life Satisfaction Scale) ,which has been created by Diener and his colleagues (1985) and adapted to Turkish by Yetim(1993), was used to evaluate the life satisfaction of the participants.

Percentage (%) and frequency (f) methods were used to determine the distributions personal information of the participants; Shapiro Wilks normality test was used to determine whether data have normal distribution or not and as a result of these, after it is understood that the data are appropriate to the conditions of non-parametric test; Mann- Whitney U and Kruskall Wallis tests were used to determine the significant differences; and Spearman Correlation Test was carried out to determine the relationship between Free Time Obstacles Scale and Life Satisfaction Scale.

As a result; it is observed that there is no significant relationship between Free Time Obstacles Scale and Life Satisfaction Scale; there is no significant difference between Life Satisfaction and gender variance considering gender variance; according to the Free Time Obstacles, there is only significant difference at the time sub-dimension; according to the doing sport, there is only significant difference at the Lack of Interest among the Free Time Obstacles; according to the Life Satisfaction, there is significant difference because of the people that don't participate to the sportive activities. While according to the wealth level, a significant difference was determined at Life Satisfaction level, it is was determined that there is no significant difference at Free Time Obstacles and wealth level. Also, it is determined that there is a significant difference between Life Satisfaction and having difficulty in taking advantage of free time; there is a significant difference between having difficulty in taking advantage of free time and Free Time Obstacles at facility-service and time sub-dimension.

Keywords: Life Satisfaction; Recreation; Obstacles; University student.

kullanılmıştır. Katılımcıların yaşam doyumlarını ölçmek amacıyla ise Diener ve arkadaşları (1985) tarafından geliştirilen ve Yetim (1993) tarafından Türkçe'ye uyarlanan YDÖ (Yaşam Doyumu Ölçeği) kullanılmıştır.

Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; verilerin normal bir dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış ve bunun neticesinde verilerin non parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann-Whitney U ve Kruskall Wallis testleri, Boş Zaman Engelleri Ölçeği ile Yaşam Doyumu Ölçeği arasındaki ilişkinin belirlenmesi için ise Spearman Korelasyon testi uygulanmıştır.

Sonuç olarak; boş zaman engelleri ile yaşam doyumunu arasında, cinsiyet değişkeni açısından bakıldığında yaşam doyumunu ile cinsiyet değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Boş zaman engelleri açısından ise sadece zaman alt boyutunda anlamlı bir farklılık olduğu, spor yapma durumuna göre boş zaman engelleri arasında da sadece ilgi eksikliği boyutunda anlamlı bir farklılık olduğu saptanmış, yaşam doyumuna göre incelendiğinde ise sportif etkinliklere katılmayan kişilerden kaynaklı anlamlı bir farklılığın olduğu ortaya çıkmıştır. Refah düzeyi değişkenine göre incelendiğinde yaşam doyumunu düzeyinde anlamlı bir farklılık saptanmasına karşın boş zaman engelleri açısından refah düzeyinde ise anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca yaşam doyumunu ile boş zamanları değerlendirme güçlüğü çekmek arasında anlamlı bir farklılık olduğu, boş zaman değerlendirme güçlüğü çekmek ile boş zaman engelleri arasında ise tesis-hizmet ve zaman alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Doyumu; Rekreasyon; Engeller; Üniversite Öğrencisi.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Giriş

Türkiye’de 1980’lerden itibaren toplumsal hayatın çeşitli alanlarında oldukça sık kullanılan Serbest Zaman ya da Boş Zaman kavramı yapılan araştırmalarda birbirlerinin yerlerine kullanılırken, tanımsal olarak bakıldığında: kişinin özgürce kullanabileceği zaman dilimini (Özşaker, 2012, s:126), bireyin hem kendisi hem de başkaları için bütün zorunluluklardan ya da bağlantılardan kurtulduğu ve kendi isteği ile seçeceği bir etkinlikle uğraşacağı zaman (Ekinci ve ark., 2014, s:2), bireyin yaşamak için başvurması gereken uğraşların dışında bireysel tercihlerine ayıracağı zaman (Sabbağ ve Aksoy, 2011, s:10), memnuniyet içeren ve kişisel doyumunu arttıran, seçme şansı, yaratıcılık ve hoşnutluk kazandıran, eğlencelere öncülük eden yararları ile insan hayatının özel bir alanı (Özdemir ve ark., 2006, s:10) olarak ifade edilmektedir. Rekreasyon ise insanların boş zamanlarında yaptıkları etkinlikleri ifade eden bir kavramdır ve insanın çalışma saatleri dışındaki boş zamanlarında katıldığı etkinliklerle ilgilidir” şeklinde tanımlanmaktadır (Karaküçük, 2008, s:52). Yapılan tanımlar doğrultusunda bireylerin serbest zamanlarında yaptıkları rekreatif etkinliklerin bireylere yaşantılarında; hoşnutluk, memnuniyet, mutluluk v.b. faydalar sağladığı görülmektedir.

“Mutlu” bir yaşam sürdürmek, şüphesiz pek çok insan için önde gelen yaşam amaçlarından birisidir. İnsanın nasıl mutlu olabileceği, mutluluğun ne anlama geldiği ve hangi faktörlerden etkilendiği gibi sorularla “anlaşılmaya” ve “elde edilmeye” çalışılan mutluluğun, insanlar için güncelliğini kaybetmeyen önemli bir konu olduğu bilinmektedir (Çivitçi, 2012, s:322).

İnsanların yaşamlarından memnun ya da mutlu olmalarını sağlayan ve ideallerindeki hayatı yaşadıklarını düşündüren şey nedir? İlk olarak Antik Yunan düşünürlerinden Demokritos (M.Ö. 460-370) tarafından ortaya atılan bu soru 1960’lı yılların başında Neugarten, Havighurst ve Tobin tarafından bilimsel bir araştırma konusu olarak ele alınan (Batan, 2016, s:1) yaşam doyumunu kavramı ya da bilinen adıyla mutluluk, çağlar boyunca insanlığın ilgi odağı olmuş konulardan birisidir. Yaşam doyumunu, bir insanın beklentileriyle (ne istediği), elinde olanların karşılaştırılmasıyla (neye sahip olduğu) elde edilen durum ya da sonuçtur (Çevik ve korkmaz, 2014, s:130). Dolayısıyla bireylerin mutlu olmak, tatmin olmak, doyuma ulaşmak adına yaptıkları rekreatif etkinlikler bireylerin yaşantılarının her döneminde önem arz etmektedir.

Üniversite öğrenciliği dönemi de bu dönemlerden birisidir. Üniversite öğrenciliği dönemi kimlik bulma, toplumun ulusal ve evrensel değerlerini benimseme, uyum sağlama, yetişkin olma yolunda ekonomik, sosyal ve akademik konularda çeşitli sorumluluklar alma ve olgunluğa erişme gibi süreçlerin yaşandığı zorlu dönemlerden biri olarak ifade edilebilir. Bu zorlu süreçte üniversite öğrencilerinin psikolojik sağlıkları ve yaşamdan aldıkları doyumunu etkileyen çeşitli değişkenlere yönelik çalışmalar önem kazanmaktadır. Bu araştırmalar öğrencilerinin psikolojik, fiziksel, sosyolojik ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik olması, yaşamdan aldıkları doyumunu arttırmaya yönelik olması oldukça önemlidir (Tel ve sarı, 2016, s:293). Bu dönemde üniversite öğrencilerinin yaşam doyumlarıyla ilişkili olabilecek kavramlardan birisinin de rekreasyon kavramı olduğu düşünülmektedir (Emir, 2012, s:3, Lapa ve ark., s:54). Bireylerin ve toplumların sosyal yaşantılarında önemli bir yeri olan rekreatif faaliyetlerin organizasyonunda üniversitelerin daha fonksiyonel bir rol üstlendiği görülmektedir (Mete ve Ağaoğlu, 2003, s:423). Üniversite gençlerinin boş zamanlarını değerlendirmeleri ve rekreatif etkinliklere katılımları, üniversite eğitimleri sırasında okulların kendilerine sunduğu olanaklar kapsamında yarı örgütlü bir şekilde gerçekleşmekte; bu bağlamda üniversiteler öğrencilerinin resmî eğitimleri dışında kalan zamanlarını iyi bir şekilde değerlendirmeleri için de yönlendirici rol üstlenebilmektedirler. Üniversitelerin hazırladıkları rekreasyon programları ve buna ilişkin altyapı olanakları, gençlerin aralarındaki iletişimi artırırken diğer katılım nedenlerini de tatmin etmektedir. Türkiye’deki üniversitelerde öğrenim gören gençlerin boş zaman etkinliklerine katılımlarının; son yıllarda üniversite kampüslerinin gelişmesi ve yönetimlerin bu konudaki çabalarıyla, gün geçtikçe hızla arttığı gözlenmektedir (Balci, 2003, s:158) birçok üniversitemizde yeterli olmadığı görülmektedir.

Rekreasyonel etkinliklere katılımın bu olumlu katkılarına rağmen bireylerin değişik sebepler nedeniyle kendileri için oldukça önemli olan bu tür etkinliklere katılmadıkları ya da çeşitli engeller

nedeniyle katılamadıkları belirlenmiştir (Karaküçük ve Gürbüz, 2007, s:107). Bu bağlamda çalışma üniversite öğrencilerin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörler ile katılımcıların yaşam doyumları arasındaki ilişkinin demografik değişkenler ile birlikte incelenmesini amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem

Çalışma genel tarama modeli ile dizayn edilmiştir. Çalışmanın örneklemini Sakarya üniversitesinde okuyan 263 (140 kadın, 123 erkek) öğrenciden oluşmaktadır. Çalışmada anket tekniği kullanılmıştır. Anket tekniği araştırmacının, bilgiye çok hızlı ve kolay erişimini sağlaması ve daha geniş örneklem grubuna ulaşmayı kolaylaştırması özelliklerinden dolayı tercih edilmiştir. Ayrıca anket tekniğinde kullanılan derecelendirmeli ölçekler, tutumları kolay ve doğrudan ölçebilen bir yöntemdir. Bu tür ölçekler deneklerin görüşlerini ve ilgili ifadeye katılım düzeylerini belirlemeye imkân tanımaktadır (Pehlivan, 2007). Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için hazırlanan 10 soruluk kişisel bilgi formunun yanı sıra katılımcıların rekreasyonel etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörlerin belirlenmesi için Gürbüz ve Karaküçük (2008) tarafından geliştirilen üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklerine katılmalarına engel teşkil edebilecek unsurları değerlendiren “Boş Zaman Engelleri Ölçeği” kullanılmıştır. Bu ölçüm aracı 27 maddelik bir ölçek olup, 4 noktalı derecelendirme tipi ölçek kullanılmıştır. Her bir soru için 1: “Kesinlikle Önemsiz”, 2: “Önemsiz”, 3: “Önemli”, 4: “Çok Önemli”, seçenekleri sunulmuş ve araştırma grubundan görüşlerine en uygun seçeneği işaretlemeleri istenmiştir. Boş Zaman Engelleri Ölçeği, 6 alt boyut altında toplanmaktadır. 1. alt boyut (birey psikolojisi) 1.,2.,3. ve 4. maddelerden, 2. alt boyut (bilgi eksikliği) 5., 6., 7., 8. ve 9. maddelerden, 3. alt boyut (tesisler/hizmet) 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16. ve 17. maddelerden, 4. alt boyut (arkadaş eksikliği) 18., 19. ve 20. maddelerden, 5. alt boyut (zaman) 21., 22., 23. ve 24. maddelerden ve 6. alt boyut (ilgi eksikliği) 25., 26. ve 27. Maddelerden oluşmaktadır. Ölçeğin güvenilirliğini test etmek için hesaplanan Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı 303 üniversite öğrencisi için alt boyutlarda 0.67 (zaman) ile 0.82 (bilgi eksikliği) arasında bulunmuştur. Bizim çalışmamızda ise Cronbach Alpha iç tutarlılık katsayısı bilgi eksikliği (.79), Tesis hizmet (.63), birey psikoloji (.72), Arkadaş (.82), zaman (.64), ilgi eksikliği (.75) olarak bulunmuştur. Katılımcıların yaşam doyumlarını ölçmek amacıyla ise Diener ve arkadaşları tarafından 1985 yılında geliştirilen YDÖ - The Satisfaction With Life Scale (SWLS) kullanılmıştır. Yaşam Doyumu Ölçeği, bireylerin yaşamlarından aldıkları doyumunu belirlemek amacıyla geliştirilmiştir. Ölçek, likert tarzı 7 dereceli (1: kesinlikle katılmıyorum – 7: Kesinlikle katılıyorum) 5 maddeden oluşmaktadır. Diener ve arkadaşları orijinal çalışmada ölçeğin güvenilirliğini Alpha = .87 olarak, ölçüt bağımlı geçerliğini ise .82 olarak bulmuşlardır. Ölçek Yetim (1993) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımlarının belirlenmesi için yüzde (%) ve frekans (f) yöntemleri; Daha sonra verilerin nasıl bir dağılıma sahip olduğunu belirlemek için Shapiro Wilks normallik testi uygulanmış Kurtois ve Skevness değerlerine bakılarak verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri (Büyüköztürk, 2006), Rekreasyonel Engeller Ölçeği ile Yaşam Doyumu Ölçeği arasındaki ilişkinin belirlenmesi için ise Spearman Korelasyon testi uygulanmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Araştırma Grubunun Kişisel Bilgilerinin Dağılımı

Değişkenler		f	%
Cinsiyet	Kadın	140	53.2
	Erkek	123	46.8
Yaş	17-20	94	35.7
	21-25	134	51.0
	26-30	35	13.3
Sınıf	1. Sınıf	52	19.8
	2. Sınıf	48	18.3
	3. Sınıf	101	38.4
	4. Sınıf	62	23.6
Refah Düzeyi	Çok Kötü	14	5.3
	Kötü	29	11.0
	Normal	115	43.7
	İyi	83	31.6
Sportif etkinliklere düzenli katılıyor musunuz?	Evet	195	74.1
	Hayır	68	25.9
Katılımcı sayısı	Toplam	263	100

Tablo 1’ de katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımı verilmektedir. Verilere göre, örneklem grubunda yer alan öğrencilerin, % 53.2’sinin “Kadın” (n=140), % 51.0’ünün “21-25”, “Yaş” aralığında (n=134), %38.4’ünün “3. Sınıf” (n=101) olduğu, %43.7’sinin refah düzeyinin “Normal” olduğu (n=115) ve %74.1’inin (n=195) “Sportif etkinliklere düzenli olarak katıldığı” sonucu ortaya çıkmıştır.

Tablo 2. Araştırma Değişkenleri Arası Spearman Korelasyon Analizi

	X	SD	Boş Zaman Engelleri	Yaşam Doyumu	P
Boş Zaman Engelleri	2.74	.447	-	-.074*	.231
Yaşam Doyumu	4.23	1.407	-.074*	-	.231

*p>.01

Tablo 2 incelendiğinde ise araştırmaya katılan katılımcıların rekreasyonel faaliyetlere katılımlarına engel teşkil eden faktörlerin belirlenmesi için yapılan Boş Zaman Engelleri Ölçeği’ne ilişkin toplam puanları ile Yaşam Doyumu Düzeyleri arasında ki ilişki incelenmiştir. 0.01 anlamlılık düzeyinde ilişki istatistiksel açıdan anlamlı bulunmamıştır.

Tablo 3 Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre Yaşam Doyumu ve Boş Zaman Engellerine İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

Değişkenler	Cinsiyet	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	Mann Whitney U	P
Yaşam Doyumu	Kadın	140	129.97	18196.0	8326.0	.644
	Erkek	123	134.31	16520.0		
Birey Psikolojisi	Kadın	140	135.73	19001.5	8088.5	.393
	Erkek	123	127.76	15714.5		
Bilgi Eksikliği	Kadın	140	133.10	18634.5	8455.5	.801
	Erkek	123	130.74	16081.5		
Tesisler/Hizmetler	Kadın	140	135.73	19002.5	8087.5	.394
	Erkek	123	127.75	15713.5		

Soyer, F., Yıldız, N. O., Harmandar Demirel, D., Serdar, E., Demirel, M., Ayhan, C., & Demirhan, Ö. (2017). Üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörler ile katılımcıların yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(2), 2035-2046. doi:[10.14687/jhs.v14i2.4647](https://doi.org/10.14687/jhs.v14i2.4647)

Arkadaş Eksikliği	Kadın	140	130.44	18261.5	8391.5	.719
	Erkek	123	133.78	16454.5		
Zaman	Kadın	140	143.11	20035.5	7054.5	.010
	Erkek	123	119.35	14680.5		
İlgi Eksikliği	Kadın	140	132.62	18567.0	8523.0	.886
	Erkek	123	131.29	16149.0		

Tablo 3 incelendiğinde katılımcıların cinsiyetlerine bağlı yaşam doyumu düzeylerinde anlamlı bir farklılık ortaya çıkmazken ($p>0.05$); boş zaman engellerinin “Zaman” alt boyutunda cinsiyetler arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Tablo 4. Katılımcıların Sportif Etkinliklere Düzenli Katılımlarına Göre Yaşam Doyumu ve Boş Zaman Engellerine İlişkin Mann Whitney U Testi Sonuçları

Değişkenler	Spor etkinliklerine katılım durum	N	Sıra Ortalaması	Sıralar Toplamı	Mann Whitney U	P
Yaşam Doyumu	Evet	195	139.65	27232.5	5137.5	.006
	Hayır	68	110.05	7483.5		
Birey Psikolojisi	Evet	195	133.85	26101.0	6269.0	.500
	Hayır	68	126.69	8615.0		
Bilgi Eksikliği	Evet	195	130.89	25523.0	6413.0	.686
	Hayır	68	135.19	9193.0		
Tesisler/Hizmetler	Evet	195	131.04	2552.0	6442.0	.727
	Hayır	68	134.76	9164.0		
Arkadaş Eksikliği	Evet	195	133.25	25984.5	6385.5	.647
	Hayır	68	128.40	8731.5		
Zaman	Evet	195	130.67	25481.5	6371.5	.624
	Hayır	68	135.80	9234.5		
İlgi Eksikliği	Evet	195	124.53	24283.5	5173.5	.006
	Hayır	68	153.42	10432		

Tablo 4 incelendiğinde katılımcıların sportif etkinliklere düzenli katılımlarına göre .05 anlamlılık düzeyinde yaşam doyumu düzeylerinde ve boş zaman engellerinin “İlgi Eksikliği” alt boyutu ile sportif faaliyetlere düzenli katılım arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Diğer alt boyutlarda ise anlamlı bir farklılık ortaya çıkmamıştır ($p>.05$).

Tablo 5. Katılımcıların Refah Düzeylerine Göre Yaşam Doyumu ve Boş Zaman Engellerine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Değişkenler	Refah Düzeyi	N	Ortalama	Standart Sapma	X ²	p
Yaşam Doyumu	Çok Kötü	14	21.1559	7.038	28.767	.000
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				
Birey Psikolojisi	Çok Kötü	14	2.755	.67250	3.164	.531
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				
Bilgi Eksikliği	Çok Kötü	14	2.751	.73020	1.812	.770
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				

Tesisler/Hizmetler	Çok Kötü	14	2.876	.54354	8.388	.078
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				
Arkadaş Eksikliği	Çok Kötü	14	2.474	.74369	3.031	.553
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				
Zaman	Çok Kötü	14	2.842	.58472	2.921	.571
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				
İlgi Eksikliği	Çok Kötü	14	2.553	.75353	3.199	.525
	Kötü	29				
	Normal	115				
	İyi	83				
	Çok İyi	22				

Tablo 5 incelendiğinde katılımcıların refah düzeylerine göre .05 anlamlılık düzeyinde yaşam doyumu düzeyinde ($X^2(4)=21.1559$; $p=.000$; $P<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlarda refah düzeyi kötü ve çok kötü olan katılımcıların, refah düzeyi normal ve üstü olan katılımcılardan anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir. Diğer yandan boş zaman engelleri ölçeğinin hiçbir alt boyutunda anlamlı bir farklılık olmadığı ortaya çıkmıştır.

Tablo 6. Katılımcıların Boş Zamanlarını Değerlendirirken Ne Sıklıkla Güçlük Çektiklerine Göre Yaşam Doyumu ve Boş Zaman Engellerine İlişkin Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Değişkenler	Boş Zamanlarda Çekilen Güçlük	N	Ortalama	Standart Sapma	X ²	p
Yaşam Doyumu	Her Zaman	26	21.1559	7.03877	7.452	.024
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
Birey Psikolojisi	Her Zaman	26	2.7557	.67250	5.963	.051
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
Bilgi Eksikliği	Her Zaman	26	2.7513	.73020	.490	.783
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
Tesisler/Hizmetler	Her Zaman	26	2.8769	.54354	7.298	.026
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
Arkadaş Eksikliği	Her Zaman	26	2.4740	.74369	1.233	.540
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
Zaman	Her Zaman	26	2.8422	.58472	12.735	.002
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				
İlgi Eksikliği	Her Zaman	26	2.5539	.75353	4.001	.135
	Bazen	171				
	Hiçbir Zaman	66				

Tablo 6 incelendiğinde katılımcıların boş zamanlarını değerlendirirken ne sıklıkla güçlük çektiklerine göre .05 anlamlılık düzeyinde yaşam doyumu düzeyinde ($X^2(2)=21.1559$; $p=.024$; $P<0.05$) anlamlı bir farklılık olduğu, boş zaman engelleri ölçeğinin ise “Tesisler-Hizmetler” ($X^2(2)=2.8769$; $p=.026$; $P<0.05$) ve “Zaman” ($X^2(2)=2.8422$; $p=.002$; $P<0.05$) alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar farkın tesis-hizmet alt boyutunda her zaman güçlük çekenlerden, zaman alt boyutunda ise hiçbir zaman güçlük çekmeyenlerden kaynaklandığını göstermektedir.

Tartışma ve Sonuç

Sonuç olarak yapılan analizler doğrultusunda; Boş Zaman Engelleri ile Yaşam Doyumu arasında anlamlı bir ilişkinin ($P>0.01$) olmadığı saptanmıştır. Lapa (2013) ve Kovacs (2007) yaptığı çalışmalarda boş zaman ve yaşam doyumu arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin olduğunu belirtmişlerdir. Bu bağlamda rekreatif faaliyetlere katılımı engelleyen faktörlerin bireylerin yaşam doyumlarına ilişkin negatif yönlü bir etkisinin olduğu çıkarımı yapılabilir. Fakat bu çalışmada boş zaman engelleri ile yaşam doyumu arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Bu sonucu katılımcıların %74.1 (N=195)’inin sportif etkinliklere katılmasının doğurduğu düşünülmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun rekreatif bir etkinlik olan sportif etkinliklere katılmaları onların rekreatif etkinliklere katılım engellerinden etkilenmemesi anlamına gelmektedir. Bu durum katılımcının herhangi bir boş zaman engeli algılamasını engelleyebilir. Yani boş zamanlarını sürekli değerlendirdikleri için boş zaman engeli görmedikleri için yaşam doyum düzeylerinde bir farklılık meydana gelmediği düşünülmektedir. Cinsiyet değişkeni açısından bakıldığında ise yaşam doyumu ile demografik değişkenlerden olan cinsiyet değişkeni arasında da anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır. Sonucu destekler nitelikte olan, Çakır ve ark. (2016)’nın kamu çalışanlarına yönelik ve Çivitçi (2012)’nin üniversite öğrencilerine yönelik yapılan çalışmalarda, yaşam doyumu ile cinsiyet arasında anlamlı bir farklılığın olmadığı belirtilmiştir. İlgili çalışmalar cinsiyete yüklenen farklı toplumsal rollerin, ailevi görevlerin yaşam doyumunda etkili olduğu, bu rollerin yaşam doyum düzeylerini etkilediği yer almaktadır. Bu çalışmanın örneklem grubunun tamamının üniversite öğrencisi olması cinsiyet açısından kadın ve erkek arasındaki rol farklılıklarında değişim yaratabilir. Üniversite öğrencilerinin cinsiyet açısından toplumsal görevleri yani dış çevrenin onlarda beklentileri aynıdır. Şöyle ki ister kadın ister erkek olsun, genel anlamda bir üniversite öğrencisinden temel beklenti okuduğu bölümü layıkıyla bitirmesidir. Kadın ve erkek öğrencinin rollerinin eşit olmasından dolayı üniversite öğrencilerinin cinsiyet değişkeni açısından yaşam doyum düzeylerinde anlamlı bir fark bulunmadığı düşünülmektedir.

Yapılan analizlere göre boş zaman engellerine ilişkin sadece zaman alt boyutunda anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Aynı sonuç Emir (2012) tarafından üniversite öğrencilerinin boş zaman engellerinin belirlenmesi üzerine yaptığı bir çalışmada da gözlemlenmiştir. Benzer şekilde Özşaker (2012) tarafından üniversite öğrencileri üzerinde yapılan bir araştırmada boş zaman aktivitelerine katılmama nedenleri incelenmiş ve boş zamanlara katılımı engelleyen faktörler arasındaki “zaman” alt boyutunda anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Bu durum, üniversite öğrencilerinin ders yoğunluğu, ekonomik sebeplerden dolayı bir işte çalışmaları veya öğrenci evinde kalan öğrenciler için ev işleri gibi etmenlerden dolayı zaman yönetimi konusunda sıkıntı yaşadıkları buna bağlı olarak boş zamanlarını değerlendirmeleri için zamanı bir engel olarak algıladıkları şeklinde yorumlanabilir.

Boş zaman engelleri ile spor yapma durumu değişkeni arasında sadece ilgi eksikliği boyutunda anlamlı bir farklılık olduğu gözlemlenmiştir. Bu sonuç, Ekinci ve ark. (2014)’nin üniversite öğrencilerinin sportif ve sportif olmayan rekreatif etkinliklere katılmalarına engel olabilecek unsurların incelenmesi ile ilgili yaptığı bir çalışmada bulunan sonuçla örtüşmektedir. Emir (2012) tarafından yapılan bir diğer çalışmada da herhangi bir spor branşı ile ilgilenen öğrencilerin puan ortalamalarından daha yüksek çıkmış ve sporla ilgilenen öğrencilerin aktivitelerine katılım puanlarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bulunan farklılığın, spor yapan bireylerin sporu severek yapıp,

spora duydukları sempatik yaklaşımlarından dolayı ilgi eksikliği gibi bir engel hissetmemeleri ve spor yapmayan bireylerin ise ilgi duymadıkları için ilgi eksikliği gibi bir engel hissetmelerinden dolayı ortaya çıktığı düşünülmektedir.

Yaşam doyumuna göre spor yapma durumu değişkeni incelendiğinde ise sportif etkinliklere katılmayan kişilerden kaynaklı anlamlı bir farklılık olduğu ortaya çıkmıştır ($P < 0.05$). Polat'ın (2014) yaptığı bir çalışmada sosyal aktivitelere katılımının yaşam doyumunu olumlu yönde etkilediği sonucunu bulmuştur. Bu bağlamda sportif aktivitelere katılmamanın yaşam doyumunu düzeyine olumsuz yönde bir etkisinin olacağı düşünülebilir. Bu sonuç çalışmadaki bulgularla paralellik arz etmektedir.

Refah düzeyi değişkeni ile yaşam doyumunu düzeyi arasında anlamlı bir farklılık belirlenirken, Boş Zaman Engelleri ile refah düzeyi değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Refah düzeyi iyi olan bireyler zorunlu ihtiyaçlarını karşılamakta sıkıntı yaşamadıkları için yaşamsal olarak tatmin düzeylerinin yüksek olduğu, satın alma gücü ile yaşam doyumunu arasında doğru orantı olduğu refah düzeyinin artmasına bağlı olarak yaşam doyumunu düzeyinin de arttığı düşünülmektedir. Bu durum Çetinkaya(2011)'nın yaptığı bir çalışmada bulunan, refah düzeyleri yüksek olan bireylerin yaşam doyumlarının da yüksek olması sonucu ile paralellik göstermektedir. Refah düzeyi ile boş zaman engelleri arasında anlamlı bir farklılık olmamasının sebebi katılımcıların %83.7 sinin refah düzeylerinin normal ve üzerinde olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Ayrıca katılımcıların öğrenim gördükleri üniversitelerde ki rekreatif aktivite imkânlarının kolay ulaşılabilir olması da bir diğer etken olabilir. Bu bulgulara ek olarak Çakır ve ark. (2016) tarafından yapılan bir çalışmada da katılımcıların refah düzeyleri ile serbest zaman engelleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Bu sonuç bu çalışmada bulunan sonucu destekler niteliktedir. Ayrıca Yaşam Doyumu ile boş zamanları değerlendirme güçlüğü çekmek arasında anlamlı bir farklılık olduğu gözlemlenmiştir. Sevil (2015) tarafından yapılan bir çalışmada rekreatif etkinliklerin, bireylerin güç, enerji, heyecan, coşku gibi ihtiyaçlarını gidermeye yaradığını ve yaşamlarına değer katan, pozitif fırsatlar sağladığını belirtilmiştir. Bu doğrultuda çıkan farklılığın, katılımcıların rekreatif etkinliklere katılmalarında veya boş zamanlarını değerlendirmelerinde problem yaşamaları sonucunda boş zamanlarını değerlendirme güçlüğü çektikleri bu durumda onların yaşam doyum düzeylerine negatif etki etmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Boş zaman değerlendirme güçlüğü çekmek ile Boş Zaman Engelleri arasında ise tesis-hizmet ve zaman alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu durumun öğrencilerin tesislere, sunulan hizmetlere ulaşmaları noktasında zorlandıkları, buldukları yerlerde rekreatif bir etkinlik için bir tesis veya bir imkân olmamasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Bu sonuç Demirel ve Harmandar Demirel (2009) tarafından yapılan bir çalışma ile benzerlik göstermektedir. Söz konusu çalışmada da tesis-hizmet alt boyutunda anlamlı bir fark olduğu belirtilmiştir. Ayrıca Karaçar ve Paslı (2014) tarafından yapılan Bir başka çalışmada ise tesis donanımının ve tesislerin ihtiyaçları karşılamada nitelik ve nicelik olarak yetersiz kalması, aile ile birlikte geçirilmesi gereken zaman dilimi ile rekreatif etkinlik zamanlarının birbirleri ile uyum halinde olmaması rekreatif etkinliklere katılımında en büyük engeller olduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte ulaşılabilirlik açısından etkilere nerede katılım sağlayacağı konusunda bilgi sahibi olmamak, tesislerin kalabalık olması, ikamet edilen bölgeye yakın imkânların olmaması, yoğun tempo iş yükünün olması, sosyal etkinlikler için zaman ayırmak zorunluluğu katılımcıların büyük bir çoğunluğu için birer engel olduğunu da belirtmişlerdir. Bu bulgular bu çalışmada bulunan bulgular ile paralellik arz etmektedir.

Sonuç olarak üniversite öğrencilerinin rekreatif etkinliklere katılımlarına engel teşkil eden faktörler ile katılımcıların yaşam doyumları arasındaki ilişkinin demografik değişkenler açısından incelemeyi amaçlayan bu çalışmada üniversite öğrencilerinin Boş zaman engelleri ile yaşam doyumları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Bu durumun üniversite öğrencilerine sunulan rekreatif etkinlik imkanlarının yeterli olmasından yani öğrenci toplulukları veya üniversite tarafından düzenlenen kampüs rekreasyon aktivitelerinin yeterli olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Üniversite öğrencilerinin bu etkinliklere katılım sağlamaları herhangi bir boş zaman engeli

hissetmemelerine neden olabilir. Buna bağlı olarak bu durumun üniversite öğrencilerinin yaşam doyum düzeylerinde anlamlı bir fark oluşturmadığı söylenebilir.

Kaynakça

- Balcı, V. (2003). Ankara'daki üniversite öğrencilerinin boş zaman etkinliklerine katılımlarının araştırılması. *Milli Eğitim Dergisi*, 158, 161-173.
- Batan, N.S. (2016). Yetişkinlerde psikolojik dayanıklılık ve dini başa çıkmanın yaşam doyumuna etkileri, *Yayınlanmamış Doktora Tezi*, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Büyüköztürk, S. (2006). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Çakır, V. O., Şahin, S., Serdar, E., Parlaklıç, Ş. (2000). Kamu çalışanlarının serbest zaman engelleri ile yaşam tatmini düzeylerinin incelenmesi. *Journal of Tourism Theory and Research*, 2 (2), 192 – 200.
- Çivitçi, A. (2012). Üniversite öğrencilerinde genel yaşam doyum ve psikolojik ihtiyaçlar arasındaki ilişkiler, *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 21(2), 321-336
- Çetinkaya, E. (2011). Emekli bireylerde yaşam doyumunun yordayıcıları olarak sosyal destek ve öz-yeterlilik. *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Çevik, K.N. & Korkmaz O. (2014). Türkiye’de Yaşam doyum ve iş doyum arasındaki ilişkinin iki değişkenli sıralı probit model analizi. *Niğde Üniversitesi İibf Dergisi*, 7(1), 126-145.
- Ekinci, N.E., Kalkavan A, Üstün Ü.D. & Gündüz B. (2014). Üniversite öğrencilerinin sportif ve sportif olmayan rekreatif etkinliklere katılmalarına engel olabilecek unsurların incelenmesi. *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1-13
- Emir, E. (2012). Rekreatif Etkinliklere Katılımın Önündeki engellerin Belirlenmesi: Üniversite Öğrencileri örneği. *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Demirel, M. & Harmandar D. (2009). Üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklere katılımlarında engel oluşturabilecek faktörlerin belirlenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 6(1).
- Diener, E; Emmons, R; Larsen, R. J. & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49, 71–75.
- Gürbüz, B. & Karaküçük, S. (2008). Boş zaman engelleri ölçeği: Ölçek geliştirme, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(1), 3-10.
- Karaçar, E. & Paslı, M.M. (2014). Turizm ve otel işletmeciliği programı öğrencilerinin rekreasyonel eğilimleri ve rekreasyonel etkinliklere katılımına engel olan faktörler. *Turizm Akademik Dergisi*, 1 (1), 29-38.
- Karaküçük, S. (2008). Rekreasyon (Boş Zamanları Değerlendirme), Gazi Kitabevi, Ankara.
- Karaküçük, S. & Gürbüz B. (2007). *Rekreasyon ve Kent(l)leşme*, Ankara: Gazi Kitabevi.
- Kovacs, A. (2007). The leisure personality: Relationships between personality, leisure satisfaction, and life satisfaction. *Doctorate Thesis*, School of Health, Physical Education and Recreation. Indiana University.
- Mete, B. & Ağaoglu, S.A. (2003). Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kurupelit Kampusü akademik ve idari personelin rekreatif aktivitelere katılım ve bakış açılarının incelenmesi. *Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi*, Ankara, 421-426.
- Özdemir, S. & Karaküçük, S., Gümüş, M, Kıran, S. (2006). Türkiye taş kömürü kurumu genel müdürlüğü’nde çalışan yeraltı işçilerinin boş zamanlarını değerlendirme alışkanlıklarının belirlenmesi. *9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Bildiri Kitabı*, Muğla.
- Özşaker, M. (2012) Gençlerin serbest zaman aktivitelere katılmama nedenleri üzerine bir inceleme. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14 (1): 126-131

- Pehlivan, R. (2007). "Lisans düzeyinde turizm eğitimi almakta olan öğrencilerin sektör ile ilgili tutumlarının mezuniyet sonrası kariyer seçimlerine etkisi". *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Polat, A. (2014). *Eğzersiz yapan ve yapmayan emniyet mensuplarının yaşam doyumu iş tatmini ve tükenmişlik düzeylerinin incelenmesi (Sakarya İli Örneği)*, Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Sabbağ Ç. & Aksoy E. (2011). Üniversite öğrencileri ve çalışanların boş zaman etkinlikleri: Adıyaman örneği. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(4). 10-23.
- Sevil, T. (2015). Terapatik rekreasyonel aktivitelere katılımın yaşlıların algıladıkları boş zaman tatmini, yaşam tatmini ve yaşam kalitesine etkisi. *Yayınlanmamış Doktora Tezi*, Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Tel FD. & Sarı, T. (2016). Üniversite öğrencilerinde öz duyarlılık ve yaşam doyumu. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 292-304.
- Lapa, T., Ağyar, E. & Bahadır, Z. (2012). Yaşam tatmini, serbest zaman motivasyonu, serbest zaman katılımı: Beden eğitimi ve spor öğretmenleri üzerine bir inceleme (Kayseri ili örneği). *Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 53-59.
- Lapa, T. (2012). Life satisfaction, leisure satisfaction and perceived freedom of park recreation participants. *3rd World Conference on Learning, Teaching and Educational Leadership*, s: 1990
- Yetim, Ü. (1993). Life satisfaction: A study based on the organization of personal projects. *Social Indicators Research*, 29 (3), 277-289.

Extended English Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between university students' participation in recreational activities and their life satisfaction in terms of demographic variables. Within this aim, a total of 263 volunteer university students participated in the study (140 female-53.2% and 123 male-46.8%).

Commonly used in different domains of social life since the 1980s in Turkey, the *free time* or *leisure time* concepts have been used interchangeably.

Leisure time refers to a duration in which an individual escapes from both his own and other's obligations and in which he takes part in an activity he prefers. *Recreation* refers to activities which an individual prefers to do in his leisure time and the activities which is done apart from his working hours. The literature shows that recreational activities provide individuals with contentment, pleasure and happiness all of which increase life satisfaction. Life satisfaction is the current situation or outcome of the comparison of what an agent expects and wants and what he has.

As data collection instruments of the study, a 10-question personal information form and the *Obstacles of Leisure Scale*, which was developed by Gürbüz and Karaküçük (2008) and designed for determining the preventive factors against the university students' participation in recreational activities. This is a 4-point grading scale and consisted of 27 items. Additionally, *The Satisfaction With Life Scale (SWLS)* which was developed by Diener et al. (1985) was used to measure life satisfaction levels of the participants. It was a 7-point Likert scale (1: definitely agree- 7: definitely disagree) and was comprised of 5 items.

Percentage (%) and frequency methods were used for determining the range of participants' personal information. The Shapiro Wilks normality test was used to determine whether the data showed a normal distribution, and after the data was found to be suitable for non-parametric testing conditions, the Mann-Whitney U and Kruskal Wallis tests were applied to determine the meaningful differences, and lastly the Spearman correlation test was conducted in order to see the relationship between *Obstacles of Leisure Scale* and *The Satisfaction With Life Scale (SWLS)*.

In a review of the personal information distribution of the study sample, it was revealed that 53.3% of the students were female (n=140), 51.0% were between 21-25 (n=134), 38.4% were in their 3rd year (n=101), 43.7% had a normal economic situation (n=115) and 74.1% expressed that they regularly participated in sports activities (n=195). Considering the Spearman correlation analysis results, the relationships between the total scores obtained from *Obstacles of Leisure Scale* and life satisfaction levels were examined. Upon examination, the significance value was measured as 0.01, which was not accepted as statistically meaningful. According to the Mann Whitney U test results related to the participants' life satisfaction and obstacles of leisure time on the basis of gender, no statistically meaningful difference was found in participants' life satisfaction levels in terms of gender ($p>0.05$) while a statistically significant difference was observed in the "Time" sub dimension of the *Obstacles of Leisure Scale* between the genders ($p<0.05$). Following the review of the Mann Whitney U test results related to participants' life satisfaction and obstacles for leisure time scale in terms of their regular participation to sportive activities, a .05 significance value was found in life satisfaction levels, and also a meaningful difference was found between "Lack of Interest" sub dimension of the obstacles for leisure time scale and regular participation to sportive activities. However, no statistically meaningful difference was found in other sub dimensions. A meaningful difference was observed in life satisfaction based on financial status, which indicates that life satisfaction of the agents who had bad and very bad financial status had statistically different life satisfaction level than the others who had normal and upper financial status. Also another meaningful difference was found in the difficulty the participants experienced when they had leisure time, and these meaningful differences were seen to stem from "facility" and "time" sub dimensions of the obstacles of leisure scale.

In the study, the reasons for not doing or participating in leisure time activities were also examined, and among these preventive factors, a statistically meaningful difference was found in "time" sub dimension. It was concluded that the participation to social activities positively affect the life satisfaction, and that not doing or participating to sports activities could have a negative effect on life satisfaction, too. It was revealed that recreation activities were good for meeting agents' needs such as strength, energy, excitement and joy. The difference seen in this sense is thought to be stemming from the fact that agents had problems when they couldn't participate in recreation activities or couldn't do something in their leisure time, which resulted in a negative effect on their life satisfaction.

In conclusion, no statistically meaningful difference was found between obstacles of leisure time and life satisfaction variables in this study which aimed to examine the these obstacles of recreation activities and life satisfaction levels of the university students in terms of demographic variables. This outcome is thought to be stemming from that the recreation activities which were provided to the students at the university were adequate, that is, the recreation activities on the campus organized by student communities or university were sufficient to the students. The university students seemed not to feel any obstacle to participating in such leisure time activities. Thus, it is thought that it did not make any meaningful difference in students' life satisfaction levels.